

Odenas, D. 12/12 47.

Kære Venner!

De siger og skriver saa meget hi os, at jeg i mest
Fald ikke kan siendele at laeg. hi Vennerne.

Hvis alle de uordlige, fers Ord og Kiendens brude det
ligedan, ja, da vilde de blive tilbanded af Marer:
dalsvej 94-96. Men - jeg skriver om et Færdalset ind-
giver ligesaa meget samme i uordlige, saa jeg ^{at} ^{er} ^{for}
Kistning om, at de aendler det.

En der jo ingen uordlige Kiendling med kun end:
blivende at Prospektene med sin uordlige Palspand:
Laliam. Marlinus lever os saa meget derom i sin Qua-
lyps om: den højeste Id., for mig Kemi og i sine or-
rige Analyse, og vi kan selv igennem en logisk Tæmp-
ning og Fortælling se, at det er Sandhed. En er ingen
andere end os selv med sine forfællelige Fæmmer for
Sexualisme, eller den højeste Id., der bopderes Tilstande
og Udvekligen paa Jorden fra Læge og puerilitet hi
højere Fæmmer for Liv og Bevisthed.

Ommer Læsson skriver i sit Brev hi os i "Hørens"
Nr. 7, 15. Capitel (Tæmp 15. Capitel): Marlinus Arbejde
er ikke beregnet paa at pæsentere sig i en lille Ugg-
ges Bevægelse men alle andre Mændene. Det uermer
sig om et Udveklingspapir, men det for Alvor bryder den

beprøvede Birkel, der var en Nødwendighed under etts frie
Fremværelse, men som vilde blive en Hindring for etts
fortvælte Trivsel, om den søjtes oprettelse.

Og men kan vi anerkende, at det er rigtig.
Hvad vilde alle vi, "individuelle" Mennesker, have,
hvis vi kun stadig trod sammen og talte os paa een
Sag? Vilde vi saa have det vidende, det saafaldende
individuelle Menneskes Kundskab: Perlig. Nej, absolut
ikke! Vi vilde i høj Grad have selvgode og uferlige.
Hvis vi ikke kan spænge Pannerne inderside den
gængse Form for Omgangsrets i Synerigt, hvor vi
træder sammen efter som vi er socialt og position:
prægt, da er vi traadte paa Panseralien i vor Ind:
stilling. Og Mærkeligt Arbejde, Læser og dog med afalt
Socialisme eller Ligbeholdere. Pannerne her
ikke saa god en Klang i Hjertet, hvor det paa sit
beprøvede Trivsel mere er Mærk og Lu. retning een ki:
træder end Tolerance og Værkerlighed. Men indet kan
jods Guldpanneret heller ikke denne Form for Politik.
Så er en Trost, at der er en religiøs Trang i alle
Menneskers opaa i Riserne, (Joh. Freydekk. Dine her:
am i samme Nr. af "Korner") saavel som i Pannin:
vise i alle andre Lande som i ethvert andet Man:
nede. Mennesken præge sig igennem mange Panner
for Doms og det have mange Erfaring, for det bliver et

rigtig Menneke. Humanismens Politik faar traaret
frum i Sjibliket - saam Vaerismen gjætt. det -
men n det ikke saam godt, at der n nogle der vil
gør Arbejdet, at der n nogle der Pæmp saaledes for
deres Ski for Fællheden Vel, at de ikke n bange for
at selke deres Ski ind i det, men det n nødvendigt.
Jo det n det! For forsaer je endnu ikke andet end
at Oud skal bopæmp med Oud. Je, der har
ligevel sig Magten og Kapitalen i Kraft af deres
Dukelligen og Skuld giver den ikke for sig igen
godvillig. Og min n Arbejdsmanden bliver for
iukelligende hi at ville iinderpæke sig disse Læse,
disse Slaverier. Vi ande, der har udelagt Oud:
men i Kraft af vor eruvvede Erfaring, vi vil,
at det saapaldte Oud" ikke skal bopæmp med
saame Meint, og vi Pæmp for vor egen Prud
for vor Maade. Maake vi kunne lide Magt-
havere og Kapitalisme noget om, at det n bedre
igen at afgive noget af det de har tilraent sig
for Samfundets ^{og den Guleffers} Bepæmping uden Kamp og af
Nødsdængelse. For vilde Verden se bedre ind i
for, men man vilde i det og forsaer dette.
Man tror af og hi, at man n negativt indstillet:
at man man ikke vil gøre ind og tage aktivt del i
Kampen. Men n det rigtig? For det ikke bedre om

alle Meenede, som uendte. Kunde rejsene i Tied
for at Bræve, Kunde afgiue i Tied for at tage,
jæ, ender, men jo Kunde se, at saa vilde alle
Kraen del beder, og en vilde ikke saa nogen
Kraen af alle med alle. Men saadan er det
endnu ikke, Tiedallet som ikke Esparien map
ke al vilde indraenue, at det er Ujens.
Man er ikke moden deelig - ender, Kuffe
vil Kraen, Kuffe, ^{de} og saa bliue sit end-
nu i lang Tid, og Menneken vil Kraen del
meget endt. De fortaer ikke, at det er deen selv,
Men især, at det ender sig om at for Caentuen.
Og det er meget saer end ^{at Kraen} Saupindorden
den Kraen er midlerlidj.

Vi, der ved det, vi man ikke Kuffe saanen for
en Ky end som Uden og Kuffe er selv. Vi man
vid, og Kuffe med som Ord og sort Etsempel.
De rijs og vil Kraen, ja, de man dog det, seluen
de opaa Kraen Kuffe. Vi Kuffe, de er man de
rest men med vilde, men vi man kraen Kraen.
Kraen med i "Gidsrigt" med som Kuffe i sort
daglig Liv. For Kunde saa man. Kuffe og syg, saa
manne sammen og roelig Menneken. For er ikke
saa man alle de er indskillet paa Kraen videnskaber,
og vi Kraen gi mere Fortæd end Kraen med at paa

denne denne Uden. Fortallet af Memores, hvis ender
hjemme i Ophøret, i Førelse af en eller anden
Art. De kan ender ild saa ene i Uden, de kan
ild. Det over den Uden, i Uden, eller den ene
Kobne. De kan blive, wa de n, de de blive selv
mellem den og noget andet. De er en Paar
de alle, og man skal ild sine denne den af, vi
de selv under det. Et Uden fortælle Memores,
at Uden hjælpe den og angaa den i det daglige
de giver de Uden og n. Wa de fortælle med et
videre og Uden Memores. Gennem det at ralle
og sammen med sine lige billeder. Det giver
de noget mindre og egnet. De fortælle af
de de ild lige billeder i Uden, i Uden og
Uden alligevel. Uden af Uden Uden
giver mere end noget andet Uden Memores
Predikabel af Psykoanalytiker, Memores.

Vi den Uden Uden Uden og noget
fordelt i en Uden i det store og Uden i
fortælle Uden i Uden.

Vi er mere eller mindre "Halvvejen" de oplever
mere i "Halvvejen" end i "Halvvejen."
(Se Uden Bog 5. Uden 1699 - 62.) Fortallet oplever
mere Uden igennem den Uden Uden eller
Uden Uden end gennem den Uden

Sequens Spæbærene þu ildu al sígu, al þúin þau
sint auer þuilla Múititudu en þíggu geunt þag
den þysil. Sexualisime, man Munnæne bliu
þit þuun þi i Þíttud 7 úrdun? Þealítud at
eþtæne ab.

Þeun Larran sagde i síl síðe Þaðrey þeun.
Þeug uíd ildu, auer þu þau þeun Þíttud, ells auer
þu þau uíun. Þau den. Þa, man þau þu þag
den selv. Man en þu þau þau þi al þag
selv. - Men - en þu ildu uelap þor þeug?
Þau uí ildu uelap þag selv i þau manug:
þaldig, Þítteldi, al þu þeun Munnæne þaðun
þi i þuun 7 þíttud. Þeug, Þag, þu bliu uí
ildu uelap. Þau þuun þíttud 7 þag síl þor
ap. Þíttud Þíttudun bliu en þorun, þa, þa þau
man þu auer Þorunug, Þeunþeunþeunug.

Allu Þeunþeun i þag þuun þau þeug auer
þu síðe Þíttud, auer Þíttu Þeunþeun 7 Þorunug.
Den síðe þu þíttud þau þeun þeun Þeun þeun.
Men - þuun man uíttud þau þuun þeun
þu þuun þeun þa, þa þor þu ildu, at man þau
þau uíttud þi al þuun þeun, þa þu man
þíttud uíttud uíttud þeun. Þeun þau en þeun
þeun, al þeunþeun Þeunþeun en þau Þeunþeun,
at þu þeun Þeunþeun ildu enen at þeunþeun i:

gemmen i Mide. Naar Tiden er inde, og de
brøder i gemmen, da vil Menneskene forstaa,
at de talte saa høj om Tug, som de ild
selv kostod engang, og da vil de ved Taleende
Mide da er de selv bleven eet med Ujens Sand:
Miden og Tugt. Og man vil forstaa, at Mide
og Lidelse er en giddannelig Traustaleing,
Mide sin med alle som Baggrund kan
man erkende Top og Lykke.

Kærlig Tilsigelse til fund alle!
Deres
Marian Pierson.

P. S. Undskyld min Beklæmt, jeg har fejlhalet.

Fr. Mathias

"Luis Bog" Bureau

Mariendalsvej 94-96

Ph. F.